

[Wilhelm]

som klart modvirker helbredelsesmulighederne.

Hidtil har psykiatriske patienter under lommepengeordningen kunnet få 72 kr. pr. døgn til hjemrejse og kost i weekenden. Forbindelsen til hjemmet anses for afgørende for behandlingens heldige udfald, og et meget stort antal patienter har sædvanligvis været hjemme i weekenden.

Men pr. 1. oktober har i hvert fald Københavns kommune ved Skt. Hans hospital lukket af for disse hjemrejsepenge og for den tilhørende varnehjælp, som hidtil har været administreret af bistandskontorerne.

Det siger sig selv, at patienterne umuligt kan klare rejse-, kost- og varmeudgifter for lommepenge, der udgør ca. 18 kr. pr. dag. Og andet har de ikke, når de er økonomisk umyndiggjort af den lommepengeordning, som det samlede folketing på VS' initiativ har vedtaget snarest muligt at afskaffe.

Jeg finder det ualmindelig groft, at regeringen ved sin nedskæringspolitik fremkalder forringelser på et område, hvor et samlet folketing netop har vedtaget forbedringer.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg bliver nødsaget til først at sige til spørgeren, at det problem, som her rejses, ikke har noget at gøre med den beslutning, folketinget vedtog i foråret, om at forbedre vilkårene for psykiatriske patienter, eller sagt på en anden måde: at ligestille psykiatriske patienter med somatiske patienter. Spørgsmålet her vedrører muligheden for at få kontanthjælp efter bilstandsloven under f.eks. weekendophold, som er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet.

Problemet med hjælp til patienter under sygehusvæsenet skal imidlertid ikke løses efter bilstandslovens regler, men efter indenrigsministeriets lovgivning. Spørgsmålet om det samlede niveau for den hjælp, der kan ydes under sygehusophold, herunder weekendophold i hjemmet, er derfor et spørgsmål, som sorterer under indenrigsministeren, det har ikke noget med bilstandsloven at gøre.

Jeg skal for en ordens skyld sige, at Københavns kommune på et tidspunkt, nærmere betegnet sidste efterår, har rettet en forespørgsel til socialministeriet angående refusionsadgangen til at yde kontanthjælp efter bilstandsloven til de patienter, vi her taler

om. I overensstemmelse med, hvad jeg lige har nævnt, måtte socialministeriet naturligvis svare, at der ikke bør ydes patienter hjælp i tilfælde, hvor de pågældende i forbindelse med en længerevarende indlæggelse bliver hjemsendt i en kort periode. Det, man kan sige, er, at Københavns kommune herefter har ændret sin hidtil forkerte praksis i realiteten.

Jeg skal tilføje, at de pågældende naturligvis vil få hjælp til varme i det omfang, de i forvejen af socialforvaltningen får hjælp til opretholdelse af boligen under indlæggelsen.

Konklusionen er med andre ord, at der ikke er hjemmel til at yde underholdshjælp efter bilstandsloven til patienter, der befinder sig i sygehusvæsenets regie, og at den hjælp er der hjemmel til i sygehusvæsenets egen regie.

Wilhelm (VS):

Jeg må sige, at jeg finder, det er en meget formalistisk betragtning, når ministeren starter med at sige, at det problem, der er rejst her, intet har at gøre med folketingets enstemmige beslutning den 20. maj 1983 om at forbedre vilkårene for psykiatriske patienter, der er sat på lommepengeordningen. Uanset hvordan man nu kan fordele ansvar og cirkulærer og bestemmelser og beføjelser på de to ministerier og på kommunerne, ligger det altså sådan, at lige præcis den patientkategori, som et enigt folketing den 20. maj besluttede skulle have bedre økonomiske vilkår, har fået forringet sine vilkår. Og så tror jeg nok, at både de, der skal administrere forringelserne, og de mennesker, de direkte går ud over, er flintrende ligeglade med, om den formelle begrundelse er en regel i bilstandsloven eller en regel i Københavns kommune eller noget, der hører under indenrigsministeriet.

Jeg synes, det er temmelig oprørende, at når et enigt folketing endelig tager sig sammen til at erkende et problem, nemlig at her har vi en gruppe mennesker, der er blevet økonomisk diskrimineret, endda meget, meget groft, og det skal rettes op, så sker der i de følgende måneder faktisk det stik modsatte. Kendsgerningen er, at den hjælp til weekendophold – som selvfølgelig ikke kan klares for lommepenge på 17–18 kr., når man skal rejse og betale kost osv. – disse patienter hid-